

Zondag 17 maart 2024

De kinderen worden gewekt met "Freefall" van Jeckyll&Hyde. Velen zijn al wakker en wagen zich aan een dansje. Er wordt zelfs een verzoekje voor ochtendgymnastiek gevraagd. Iedereen trekt gemakkelijke kledij aan om naar het ontbijtbuffet te gaan. Elke dag opnieuw staat er een glaasje appelsiensap op ons te wachten en is het moeilijk kiezen tussen versgebakken brood, zoet en hartig beleg, cornflakes, yoghurt, ... Dit alles met een warme kop chocolademelk of thee.

Na het ontbijt opnieuw tijd voor geravot in de sneeuw. Met poepsleetje of toile cirée onder de arm vertrekken we naar "Plat de la Lée", helemaal op het einde van de vallei waar de oude kopermijnen zijn. We gaan op zoek naar een goede glijhelling. Eindelijk zakkenglijden. Er wordt wat afgeslierd, gehotst, gebotst en geknotst. Wie liever niet glijdt, bouwt een sneeuwman, maakt een sneeuwhol of slaat een praatje.

Met een grote glimlach om de mond, want iedereen heeft ervan genoten, keren we rond de middag terug naar het hotel om ons skiklaar te maken en aan te schuiven voor het middagmaal. We smullen van tomatensoep, fried rice met of zonder varkensvlees. Als dessert een peer.

Met groot enthousiasme trekken de kinderen hun skischoenen aan. Klaar voor opnieuw een ski-avontuur. De gevorderden skiën van de ene naar de andere piste en wagen zich aan "jumps", terwijl de beginners langzaam maar zeker de techniek onder de knie krijgen.

Wanneer iedereen terug in het hotel is, wacht hen een verrassing: frisdrank en chips op het après-skifeestje. Hier en daar wordt er een dansje geplaatst, niet gemakkelijk met die skibotten aan. Opnieuw tijd voor een douche, dagboeken en schrijfsels richting thuisfront. Vervolgens begeven we ons naar het restaurant voor het avondmaal: witte pens met wortelpuree en mosterdsaus, aangevuld met groenten uit de saladbar. Dit keer is er couscoussalade. Een vanillepudding als dessert.

We trekken onze jassen aan en begeven ons naar de kapel naast het hotel. Er wordt even stilgestaan bij deze unieke ervaring en een woord van dank uitgesproken. Als perfecte afsluiter wandelen we met onze lampionnen door het duistere dorp en het verlichte bos. We zoeken onze weg via de lichtjes doorheen het klimmende pad in het bos. In stilte stappen we terug naar het hotel. Hier wacht ons nog een verrassing. Er staat een vuurkorf en we worden getraakteerd op warme chocolademelk. Alpenhoorns zorgen voor passende muziek.

Het was opnieuw een mooie dag.

Tot morgen! Welterusten!